

Sygn. akt I C 2454/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Agata Kłosińska

Protokolant: staż. Anna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko A. C.

o zapłatę kwoty 587,29 zł

- zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda M. B. kwotę 587,29 zł (pięćset osiemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres 30 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda M. B. kwotę 670 zł (sześćset siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- nakazuje pobrać od pozwanego A. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 691,38 zł (sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2454/20

UZASADNIENIE

Pozwem z 16 października 2020 roku M. B. wniósł o zasądzenie od A. C. kwoty 587,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 30 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa radcowskiego według podwójnej stawki minimalnej określonej przepisami powiększonej o opłatę skarbową w wysokości 17 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zlecił powodowi 16 grudnia 2019 roku naprawę uszkodzonego w wyniku wypadku pojazdu o nr rej. (...). Strony umówiły się, że koszt naprawy zostanie pokryty przez zakład ubezpieczeń sprawcy zdarzenia wypadkowego, a w razie niepokrycia tych kosztów przez zakład ubezpieczeń w całości lub w części zleceniodawca zobowiązał się do pokrycia poniesionych przez serwis kosztów w terminie 7 dni od otrzymania wezwania do zapłaty. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody został pokryty przez ubezpieczyciela jedynie do kwoty 10.109,37 zł toteż powód skierował do pozwanego 18 czerwca 2020 roku wezwanie do zapłaty kwoty 587,29 zł, której uregulowania pozwany odmówił w trakcie rozmowy telefonicznej z pracownikiem biura S..

(pozew k.2-4)

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa 28 października 2020 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt II Nc 1895/20, uwzględniając powództwo w całości.

(nakaz zapłaty k.25)

W określonym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że 16 grudnia 2019 roku podpisał przygotowany przez powoda dokument zatytułowany „upoważnienie”, w oparciu o który upoważnił go do załatwienia wszelkich spraw, dochodzenia roszczeń oraz pobierania zaliczek

i odszkodowań związanych z likwidacją szkody w jego pojeździe, co więcej przy odbiorze pojazdu z naprawy nie informowano go o konieczności zapłaty za usługę. Zaznaczył, że intencją stron było dokonanie cesji wierzycelności, a odpowiedzialność za szkodę ponosi (...) S.A., po uzgodnieniu

z którym zdecydował się na naprawę bezgotówkową toteż roszczenia z tytułu zwrotu naprawy winny być kierowane do ubezpieczyciela.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.28-29)

5 listopada 2020 roku (data nadania w UP) pozwany wniósł o zawiadomienie (...) S.A. z siedzibą w W. o toczącym się między powodem a pozwanym postępowaniu oraz wezwanie go do wzięcia udziału w sprawie.

(pismo pozwanego z 04.11.2020 roku k.31)

Na podstawie zarządzenia z dnia 30 grudnia 2020 roku (...) S.A. zostało zawiadomione o toczącym się procesie w trybie art. 84 k.p.c.

Do chwili zamknięcia rozprawy przed Sądem I instancji Towarzystwo (...) nie przystąpiło do toczącego się postępowania.

(zarządzenie, k. 38, epo, k. 41)

Uzupełniając stanowisko w sprawie pozwany na rozprawie 19 kwietnia 2021 roku wskazał, iż kwestionuje wysokość ustalonych kosztów naprawy wskazanych przez stronę powodową z uwagi na fakt, iż zostały zakwestionowane przez ubezpieczyciela, uznaje natomiast za zasadny zakres dokonanej naprawy.

(protokół rozprawy z 19.04.2021 roku znacznik czasowy 00:05:16-00:19:11 k.62)

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

1 grudnia 2019 roku doszło do zdarzenia szkodzącego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do A. C. pojazd marki V. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w A. (...) Towarzystwie (...)

i (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Na skutek zgłoszenia szkoda została zarejestrowana pod numerem (...).01.

(bezsporne)

Pozwany w dniu 10 stycznia 2019 roku dokonał zlecenia stronie powodowej naprawy bezgotówkowej nr 367/19 pojazdu V. (...) o nr rej. (...). Strony zastrzegły, że w przypadku częściowej lub całkowitej odmowy wypłaty odszkodowania przez firmę ubezpieczeniową, pozwany zobowiązany jest do pokrycia poniesionych przez serwis kosztów w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty.

(zlecenie naprawy nr 367/19 k.6)

A. C. oraz M. C., jako współwłaściciele pojazdu marki V. upoważnili M. B. do załatwiania wszelkich spraw, dochodzenia roszczeń oraz pobierania zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody nr (...)01 z dnia 2 grudnia 2019 roku w pojeździe V. (...) o nr rej. (...). W przypadku braku odpowiedzialności lub odmowy wypłaty odszkodowania przez właściwy zakład ubezpieczeń, zobowiązali się do pokrycia kosztów naprawy pojazdu oraz innych poniesionych przez warsztat kosztów osobiście z własnych środków w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Upoważniający nie mogli wycofać się bądź anulować upoważnienia bez zgody uprawnionego.

(upoważnienia k.30)

Po wykonanej naprawie powód 15 stycznia 2020 roku wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.696,66 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 29 stycznia 2020 roku. W oparciu o złożoną ubezpieczycielowi sprawcy szkody fakturę VAT wraz z kalkulacją kosztów naprawy (...) S.A. uznając swoją odpowiedzialność za szkodę dokonał wypłaty odszkodowania w łącznej kwocie **10.109,37 zł**

(faktura VAT nr (...) k.7, kalkulacja naprawy powoda k.8-14, decyzja z 20.12.2019 roku k.17-18, decyzja z 01.02.2020 roku k.15-16)

18 czerwca 2020 roku powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty **587,29 zł** tytułem pozostałej do zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...) z 15 stycznia 2020 roku dotyczącej naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną z 1 grudnia 2019 roku.

W wezwaniu określono 7-dniowy termin na realizację świadczenia, zastrzeżono również możliwość pokrycia kosztów naprawy przez zakład ubezpieczeń pod warunkiem zawarcia przez pozwanego z powodem umowy przelewu wierzytelności z tytułu szkody komunikacyjnej. Korespondencja została podjęta przez pozwanego 22 czerwca 2020 roku

(wezwanie do zapłaty k.19-20, wydruk ze strony śledzenia przesyłek emonitoring.poczta-polska.pl k.21-22)

Stawka roboczogodziny prac naprawczych jest uzależniona od rodzaju warsztatu, jego wielkości, poziomu rozwinięcia jego usług oraz wyposażenia w specjalistyczne urządzenia techniczne. Wpływ na wysokość stawki ma również model pojazdu oraz rodzaj uszkodzeń, bowiem pracochłonność naprawy zależna jest od technologii narzuconej przez producenta pojazdu czy stopień uszkodzeń. W skład średniej stawki stosowanej przez dany serwis wchodzi różne naprawy oraz zróżnicowany poziom trudności, mogą różnić się między sobą stopniem trudności w konsekwencji czego są stawkami ruchomymi.

Na wysokość stosowanej stawki wpływ ma również to czy klient jest stałym klientem serwisu (serwisy autoryzowane lub warsztaty przy współpracy z ubezpieczycielami oferują stawkę niższą niż wysokość stawki dla klienta z zewnątrz).

Prowadzony przez powoda warsztat jest Autoryzowaną Stacją Obsługi dla pojazdów marki V.. W województwie (...) w 2019 roku wysokość stawek rbg prac blacharsko – lakierniczych (...) różnych marek wynosiła do 240 zł netto. Stosowana przez serwis powoda stawka 175 zł netto mieści się w przedziale stawek rbg (...) występujących na rynku (...) w dacie szkody dla serwisów autoryzowanych.

Koszt naprawy pojazdu V. (...) o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z 1 grudnia 2019 roku wynosi **10.706,32 zł** przy **zastosowaniu stawki (...) powoda (obserwowana stawka (...) mieszcząca się w granicach**

stawek stosowanych przez serwisy autoryzowane za okres zdarzenia na terenie województwa (...)) wynoszącej 175 zł netto oraz niespornego między stronami zakresu naprawy.

(opinia biegłego k. 68-79)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, a także w oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej G. P.. Biegły w sposób zupełny ustalił i rozważył okoliczności faktyczne wskazane w tezie dowodowej przez Sąd, rzeczowo i wyczerpująco uzasadniając swoje twierdzenia. Zdaniem Sądu biegły precyzyjnie określił koszt naprawy pojazdu w dwóch wariantach. W konsekwencji przedmiotową opinię Sąd uznał za pełnowartościowe źródło informacji specjalnych. Wypada również odnotować, iż nie zostały ujawnione żadne powody w rozumieniu art. 281 k.p.c., które osłabiłyby zaufanie do wiedzy lub bezstronności powołanego biegłego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W ramach przedmiotowego postępowania powód dochodził od pozwanego zapłaty kwoty 587,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 30 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty. Pozwany wniosł o oddalenie powództwa, wskazując iż między stronami doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania.

Na gruncie analizowanego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości, iż strony zawarły umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie określonych prac naprawczych w samochodzie marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Do akt sprawy załączono kserokopię zlecenia naprawy z dnia 10 stycznia 2020 r., w której A. C. zlecał naprawę samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) M. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S..

Przepisy regulujące umowę o dzieło nie wymagają dla jej zawarcia szczególnej formy. W tym zakresie znajdują zastosowanie ogólne zasady dotyczące zawierania umów konsensualnych. W związku z tym, w orzecznictwie prezentowany jest pogląd, który Sąd Rejonowy podziela, iż do zawarcia umowy o dzieło może dojść także ustnie, a nawet

w sposób dorozumiany (tak między innymi Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 grudnia 2003 r., I ACa 1144/03, OSA 2005 rok, Nr 3, poz. 14).

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowi zatem przepis art. 627 k.c. zgodnie z którym, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Przedmiotem umowy o dzieło może być zarówno wytworzenie nowych przedmiotów jak i naprawa maszyn, urządzeń, przedmiotów codziennego użytku, między innymi samochodu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że umowa o oddanie samochodu do naprawy jest umową mieszaną, do której stosować należy przepisy umowy o dzieło w zakresie dokonania naprawy oraz umowy przechowania w zakresie czuwania nad rzeczą (tak m.in. Sądu Najwyższy w wyroku z dnia 25 listopada 2004 r., V CK 235/04).

Należy wskazać, iż umowa o dzieło stanowi tzw. zobowiązanie rezultatu, cechujące się tym, że starania przyjmującego zamówienie doprowadzić mają do konkretnego,

w przyszłości indywidualnie oznaczonego wyniku, którym w niniejszym stanie faktycznym było dokonanie naprawy samochodu w ten sposób, by odpowiadał on właściwościom sprawnych przedmiotów tego rodzaju. Innymi słowy do doprowadzenia ww. samochodu do stanu sprzed zdarzenia szkodzącego z dnia 1 grudnia 2019 roku w sensie technicznym i estetycznym.

Do obowiązków przyjmującego zamówienie należy m.in. wykonanie dzieła

i odpowiedzialność za jego jakość. Sposób realizacji pozostawiony jest jego uznaniu, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające zwyczajnie z jego charakteru. Zauważyć również należy, że w toku wykonywania dzieła przyjmujący zamówienie nie jest związany poleceniami zamawiającego, któremu jednak służy prawo kontroli nad sposobem wykonania, natomiast gdyby pojawiły się okoliczności stanowiące przeszkodę dla prawidłowego wykonania dzieła, przyjmujący powinien niezwłocznie zawiadomić o tym zamawiającego (art. 634 k.c.). Z chwilą ukończenia dzieła, przyjmujący zamówienie powinien wydać dzieło i umożliwić zamawiającemu korzystanie z niego stosownie do jego właściwości.

Pozwany samodzielnie podjął decyzję o dokonaniu naprawy blacharsko - lakierniczej pojazdu w warsztacie prowadzonym przez powoda, któremu to w dniu 10 stycznia 2020 roku zlecił jego naprawę, wydając pojazd 16 grudnia 2019 roku. Doszło zatem do zawarcia umowy o dzieło, której stronami byli powód, któremu zlecono wykonanie naprawy pojazdu oraz pozwany, jako zamawiający wykonanie dzieła. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) była jedynie podmiotem ubezpieczającym odpowiedzialność cywilną sprawcy zdarzenia drogowego z dnia 1 grudnia 2019 roku. W konsekwencji, zgodnie z art. 822 § 1 k.c., podmiot ten mógł być odpowiedzialny względem pozwanego za zapłatę odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej w pojeździe marki V. (...) w dniu 1 grudnia 2019 roku z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Między wskazanym Towarzystwem (...) a powodem nie powstał w wyniku zlecenia naprawy pojazdu przez pozwanego żaden stosunek prawny. **Powód został jedynie upoważniony przez pozwanego i jego żonę jako współwłaścicieli pojazdu V.**

do „załatwiania wszelkich spraw, dochodzenia roszczeń oraz pobierania zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody nr (...).01”. W upoważnieniu zastrzeżono jednoznacznie, że „w przypadku braku odpowiedzialności lub odmowy wypłaty odszkodowania przez właściwy zakład ubezpieczeń, zlecający zobowiązują się do pokrycia kosztów naprawy pojazdu oraz innych poniesionych przez warsztat kosztów osobiście z własnych środków w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania”.

Na skutek upoważnienia, A. (...) Towarzystwo (...)

i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., nie stało się jednak stroną umowy

o dzieło. Jedyнным zamawiającym naprawę w niniejszej sprawie był pozwany. **Zlecając powodowi naprawę pojazdu V. (...) zobowiązał się do pokrycia poniesionych przez serwis kosztów w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty w przypadku częściowej lub całkowitej odmowy wypłaty odszkodowania przez firmę ubezpieczeniową – przyjął na siebie ryzyko zapłaty za naprawę osobiście w razie niepokrycia przez ubezpieczyciela kosztów naprawy w żądanej wysokości.**

Co więcej, formułując wezwanie do zapłaty powód umożliwił pozwanemu uwolnienie się od obowiązku zapłaty poprzez zawarcie umowy cesji wierzytelności, z której to możliwości jednak pozwany nie skorzystał. Jeżeli więc pozwany miał świadomość,

co najmniej od daty otrzymania wezwania, że poprzez udzielenie upoważnienia nie doszło do cesji wierzytelności, winien powziąć odpowiednie kroki, a konsekwencji ich niedokonania musiał liczyć się z konsekwencjami w postaci pozostania po jego stronie obowiązku zapłaty różnicy między kwotą uzyskaną w toku likwidacji szkody od ubezpieczyciela sprawcy szkody a kwota należną z tytułu kosztów naprawy.

Podstawowym obowiązkiem zamawiającego jest zapłata przyjmującemu zamówienie należnego wynagrodzenia. Wynagrodzenie może mieć postać pieniężną lub być świadczeniem każdego innego rodzaju, które posiada wartość majątkową, a także stanowi ekwiwalent wartości dzieła.

Zgodnie z art. 628 § 1 k.c., wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie. Zgodnie zaś z art. 629 k.c., jeżeli strony określiły wynagrodzenie na podstawie zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów (wynagrodzenie

kosztorysowe), a w toku wykonywania dzieła zarządzenie właściwego organu państwowego zmieniło wysokość cen lub stawek obowiązujących dotychczas w obliczeniach kosztorysowych, każda ze stron może żądać odpowiedniej zmiany umówionego wynagrodzenia. Nie dotyczy to jednak należności uiszczonej za materiały lub robociznę przed zmianą cen lub stawek.

W praktyce obrotu cywilnoprawnego, zależnie od charakteru dzieła i obowiązków, jakie ciążyą na przyjmującym zamówienie, wynagrodzenie za wykonanie dzieła jest ustalane jako wynagrodzenie ryczałtowe albo wynagrodzenie kosztorysowe. Jeżeli strony nie wskazały w umowie o dzieło wysokości wynagrodzenia ani podstaw do jego ustalenia, zastosowanie znajdują normy zawarte w art. 628 § 1 zd. 2-3 k.c. W orzecznictwie wskazuje się, że do zawarcia umowy o dzieło nie jest konieczne, aby strony określiły w niej wysokość należnego wynagrodzenia - nawet przez wskazanie tylko podstaw do jego ustalenia.

W braku tego rodzaju postanowień umownych, zgodnie z regułą interpretacyjną art. 628 § 1 k.c. należy przyjąć, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z 10 grudnia 2003 r., I ACa 1144/03).

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, uszkodzenia samochodu pozwanego powstałe w wyniku zdarzenia z 1 grudnia 2019 roku zostały przez stronę powodową naprawione, tj. dzieło zostało wykonane, a samochód odebrany przez pozwanego. Fakt naprawy pojazdu jak również jakość naprawy nie były kwestionowane przez pozwanego w toku procesu, nie był również przedmiotem sporu zakres wykonanych prac. Zgodnie z art. 642 § 1 k.c., w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła.

Za wykonanie dzieła strona powodowa wystawiła fakturę VAT numer (...) na kwotę 10.696,66 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień

29 stycznia 2020 roku. Złożona przez powoda kopia faktury nie została opatrzona podpisem pozwanego toteż nie można był przyjąć, iż zaakceptował on wysokość kosztów naprawy i w konsekwencji powyższego koniecznym było posłużenie się dowodem z opinii biegłego dla wyceny kosztów naprawy jako że pozwany w toku postępowania kwestionował ich wysokość. W oparciu o złożoną ubezpieczycielowi sprawcy szkody fakturę VAT wraz z kalkulacją kosztów naprawy (...) S.A. uznając swoją odpowiedzialność za szkodę dokonał wypłaty odszkodowania w łącznej kwocie

10.109,37 zł.

Z uznanej za miarodajną opinii biegłego wynika w sposób jednoznaczny, że koszt naprawy pojazdu V. (...) o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z 1 grudnia 2019 roku wynosi **10.706,32 zł** przy zastosowaniu stawki (...) powoda (obserwowana stawka (...) mieszcząca się w granicach stawek stosowanych przez serwisy autoryzowane za okres zdarzenia na terenie województwa (...)) wynoszącej 175 zł netto oraz niespornego między stronami zakresu naprawy. Różnica między kwotą ustalonych przez biegłego zasadnych kosztów naprawy a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela wynosi **596,95 zł**, podczas gdy powód dochodził jedynie kwoty **587,29 zł**. W konsekwencji zasadnym było zasądzenie dochodzonej kwoty w całości o czym Sąd orzekł w pkt. 1 wyroku.

Jak wynika z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast, stosownie do § 2 art. 481 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W każdym wypadku opóźnienia (zwykłego lub kwalifikowanego) wierzyciel może się domagać świadczenia ubocznego w postaci odsetek za opóźnienie. Głównym motywem legislacyjnym uregulowania art. 481 k.c. jest uznanie, że wierzyciel ponosi przez opóźnienie co najmniej szkodę w postaci utraty odsetek, na jakie mógłby ulokować otrzymaną w terminie sumę, dlatego też odsetki należą się za sam fakt opóźnienia (por. np. A. Szpunar, Głosa do wyroku Sąd Najwyższego z 24 kwietnia 1997 r., II CKN 118/97, OSP 1998 rok, Nr 1, poz. 3, " Kodeks cywilny. Komentarz."

pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2011 rok). Dłużnik nie może się zwolnić z obowiązku zapłaty odsetek przez wykazanie, że nie ponosi odpowiedzialności za okoliczności, które spowodowały opóźnienie (np. wyrok Sądu Najwyższego z 23 marca 1977 r., II CR 63/77, PUG 1977 rok, Nr 8-9, Kodeks cywilny. Komentarz." pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2011 rok). Reżim odpowiedzialności dłużnika jest tu bardzo surowy (odpowiedzialność ma charakter tak zwanej odpowiedzialności absolutnej), ponieważ dłużnik nie może uwolnić się od niej ani przez ekskulpację, ani przez powołanie się na okoliczności egzoneracyjne. Odsetki należą się za cały czas opóźnienia, począwszy od dnia wymagalności długu (por. A. Janiak, glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 28 maja 1999 r., III CKN 196/98, OSP 2000 rok, Nr 7-8, poz. 115, Kodeks cywilny. Komentarz." pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2011 rok). Prawidłowe rozstrzygnięcie o należnych odsetkach wymagało zatem ustalenia i rozważenia daty wymagalności roszczenia (przy uwzględnieniu art. 455 k.c.) oraz daty od której wierzycielowi należą się odsetki przy uwzględnieniu zasady wynikającej z art. 481 § 1 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika iż w zawartej przez strony umowie zastrzeżono 7- dniowy termin zapłaty liczony od dnia doręczenia wezwania do zapłaty. Pozwany podjął korespondencję 22 czerwca 2020 roku w konsekwencji czego przyjąć należy, że popadł w opóźnienie ze spełnieniem świadczenia z dnia 30 czerwca 2020 roku i od tej daty winny być naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a pozwany go przegrał. W rezultacie, pozwany jest zobowiązany zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty procesu w łącznej kwocie **670 zł**, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 zł oraz zaliczka w kwocie 300 zł.

Podstawę ustalenia wysokości należnego wynagrodzenia pełnomocnika stanowił § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej kwotę **691,38 zł** tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych na które złożyła się brakująca część wynagrodzenia biegłego (pkt 3 wyroku).